

ΚΕΙΜΕΝΟ: Λυσίας, Κατὰ Αγοράτου ενδείξεως, 2-4

Γ1. Αφού έκανε αυτά, έβλαψε πολύ εμένα προσωπικά (στις ιδιωτικές μου υποθέσεις) και καθένα από τους συγγενείς μου και έβλαψε πολύ όλη την πόλη γενικά, αφού αποστέρησε αυτήν από τέτοιους άνδρες, όπως εγώ νομίζω. Εγώ, λοιπόν, δικαστές, νομίζω ότι είναι δίκαιο και όσιο και για εμένα και για όλους εσάς να τον τιμωρήσετε (τον Αγόρατο) όσον ο καθένας μπορεί. Και αν κάνουμε αυτά, νομίζω ότι θα μπορούσε να γίνει το καλύτερο σε εμάς και από τους θεούς και από τους ανθρώπους. Πρέπει, λοιπόν, Αθηναίοι, να ακούσετε εσείς από την αρχή όλα τα πράγματα, για να γνωρίζετε πρώτα με ποιο τρόπο και από ποιον καταλύθηκε για εσάς η δημοκρατία, έπειτα με ποιο τρόπο οι άνδρες θανατώθηκαν από τον Αγόρατο και βέβαια ποιες εντολές άφησαν, όταν επρόκειτο να θανατωθούν. Και αν μάθετε με ακρίβεια όλα αυτά, με περισσότερη ευχαρίστηση και ευσέβεια θα καταδικάσετε αυτόν εδώ τον Αγόρατο. Από το σημείο αυτό, λοιπόν, από όπου εμείς πολύ εύκολα θα διδάξουμε (θα διαφωτίσουμε) και εσείς θα μάθετε, από εκεί θα αρχίσω να διηγούμαι.

Γ2. ζημιοῖς

πασῶν

ἀποστερηθείης

μικρότερα, ἐλάττονα ἢ ἐλάττω

(ᾧ) ἄνερ

ἴσμεν

ὄν

ἀπόθανε

ἡδίωνι

ἦρκεται

Γ3. α. ποιήσας: Επιρρηματική, χρονική μετοχή

τῶν προσηκόντων: Ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός, γενική διαιρετική στο ἕκαστον

ἅπασι: Κατηγορηματικός προσδιορισμός στο ὑμῖν

τῶν πραγμάτων: Αντικείμενο του ἀκοῦσαι

ἀκοῦσαι: Τελικό ἀπαρέμφατο, υποκείμενο του ἀπροσώπου ρήματος δεῖ (ετεροπροσωπία)

ὕφ' ὅτου: Εμπρόθετος προσδιορισμός του ποιητικού αἰτίου

Γ3. β. ποιοῦσι: Επιρρηματική, υποθετική μετοχή (συνημμένη). Εἰ ποιοῖμεν (ἡμεῖς)

μέλλοντες: Επιρρηματική, χρονική μετοχή (συνημμένη). Ὅτε ἔμελλον (οἱ ἄνδρες)

ὅ τι ἀποθνήσκειν μέλλοντες ἐπέσκηψαν:

Εἶναι δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική πρόταση, μερικής άγνοιας, αντικείμενο του εἰδῆτε.

Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία ὅ τι και εκφέρεται με οριστική, γιατί δείχνει κάτι το πραγματικό.